

Sygn. akt II KZ 18/15

POSTANOWIENIE

Dnia 6 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron
w dniu 6 maja 2015 r.,
w sprawie **T. B.**
zażalenia pełnomocnika wnioskodawcy
na zarządzenie Przewodniczącego Wydziału II Sądu Apelacyjnego w [...],
z dnia 9 marca 2015 r., sygn. akt II AKz [...],
w przedmiocie odmowy przyjęcia kasacji,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k. i art. 53 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 9 marca 2015 r. Przewodniczący Wydziału II Karnego Sądu Apelacyjnego w [...], odmówił przyjęcia kasacji złożonej przez pełnomocnika wnioskodawcy od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 stycznia 2015 r., w sprawie II AKz [...], utrzymującego w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 17 marca 2014 r., sygn. akt IV Ko [...] „Un”, w przedmiocie oddalenia wniosku T.B. o stwierdzenie nieważności wyroku byłego Wojskowego Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 12 stycznia 1948 r., wydanego w sprawie Sr [...] i wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 1957 r., wydanego w sprawie II KRN 732/56, na podstawie art. 1 ust. 1 i 2 i art. 13 ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (Dz. U. nr 34, poz. 149 z późn. zmianami).

Zażalenie na to zarządzenie złożył pełnomocnik wnioskodawcy, zarzucając mu obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść zarządzenia, a mianowicie art. 519 k.p.k. poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie, co w konsekwencji doprowadziło do odmowy przyjęcia kasacji od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie pełnomocnika wnioskodawcy okazało się bezzasadne – i to w stopniu oczywistym.

Stosownie do treści art. 519 k.p.k., strona może wnieść kasację jedynie od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, kończącego postępowanie. Nie można natomiast wywieść kasacji od prawomocnego postanowienia sądu odwoławczego, chociażby – tak jak to ma miejsce w przedmiotowej sprawie – kończyło ono postępowanie sądowe (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2014 r., II KZ 6/14, LEX nr 1427408).

Rację ma skarżący, że w sprawie niniejszej zachodzi szczególny tryb określony przepisami ustawy z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego. Zgodnie z art. 3 ust. 1-3 tej ustawy, stwierdzenie nieważności orzeczenia następuje na wniosek jednego z podmiotów, o których mowa w przepisie, a sąd orzeka na posiedzeniu w formie postanowienia, na które przysługuje zażalenie. Poprawność formy orzeczeń Sądów obu instancji nie budzi zatem najmniejszych zastrzeżeń, zaś przedstawiony w kasacji punkt widzenia skarżącego i argumentacja przywołana na jego poparcie zupełnie rozminęła się z argumentacją, która legła u podstaw kwestionowanego zarządzenia. W przedmiotowej sprawie kasację mogą wnieść jedynie podmioty specjalne wymienione w art. 521 k.p.k., co też podkreślono w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy utrzymał zaskarżone zarządzenie w mocy.